Dosarul nr. 1-233/2025

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

02 octombrie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier - Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Marcel Caras,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Ion Bătrîncea,

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Niku Timofei ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar *****, domiciliat în *****,*

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii cu modificările de pînă la 07.09.2024*).

La data de 09 iulie 2025 în Judecătoria Hîncești a parvenit cauza penală de învinuire a lui Niku Timofei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la data de 09 iulie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 10 iulie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 02 octombrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Marcel Caras a pledat pentru recunoașterea lui Niku Timofei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale. În conformitate cu prevederile art. 105 din Codul penal, de dispus în privința lui Niku Timofei aplicarea măsurii de siguranță expulzarea și interzicerea rămînerii pe teritoriul țării. A încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 1130 lei. Corpul delict de păstrat la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Bătrîncea și inculpatul au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă prevăzută de lege.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Niku Timofei, avînd scopul confecţionării şi deţinerii documentelor oficiale false ce acordă persoanei dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul rutier național și internațional, acționînd intenționat, împreună și de comun acord cu persoane necunoscute în curs de identificare, a convenit în prealabil cu aceștia de ai confecționa pe numele său un permis de conducere fals al Ucrainei, unde pe parcursul unei perioade nestabilite, a transmis complicilor săi datele sale de identitate și imaginea cu înfățișarea sa facială, necesare pentru a fi utilizate la confecționarea unui asemenea document oficial fals, după care în circumstanțe nestabilite, a intrat în posesia nemijlocită a unui permis de conducere fals pe numele său, pretins a fi eliberat de autoritățile statului Ucraina, cu seria și numărul ***** la data de 03.04.2021, pe categoriile de vehicule „A/B/C”.

În continuare ce l-a obținut, l-a deținut și folosit ilegal până la 03 august 2024 aproximativ la ora 06^{30}, când în cadrul controlului în linia a doua, efectuat asupra sa, în calitate de pasager în mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** cu ruta București – Chișinău, la travesarea frontierei de stat prin PTF Leușeni, pe direcția de intrare în Republica Moldova, în portmoneul personal a fost depistat și ridicat permisul de conducere cu seria și numărul *****, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.452 din 30.09.2024, este confecționat din polimer laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare termosublimare – plasa de fond, rubricile, textele din rubrici, fotografia posesorului și numărul de pe revers-ul, și nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al Ucrainei, fiind în asemenea mod stabilit că permisul de conducere indicat reprezintă un document oficial fals, care acordă drepturi.

Acțiunile **Niku Timofei** au fost încadrate în prevederile art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ”***Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două și mai multe persoane, în calitate de complice la confecționare și autor la deținere și folosire”.***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Niku Timofei** fiind asistată de avocatul Ion Bătrîncea a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Niku Timofei** susținută de apărătorul său Ion Bătrîncea, ascultând opinia procurorului Marcel Caras, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 29 septembrie 2025, a admis cererea inculpatului **Niku Timofei** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul **Niku Timofei** vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, din anul ***** are permis eliberat de Federația Rusă. Avea probleme cînd venea în Ucraina. A stat de vorbă cu niște băieți, care i-au propus să-și facă permis ucrainesc, nu l-a folosit. A fost depistat și ridicat la vama Leușeni în timpul controlului. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă. A dat fotografia sa și 200 Dolari SUA pentru permis pe data de 03.08.2024.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de <u>Niku Timofei</u> este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- ***Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.08.2024, cu planșa ilustrativă,*** potrivit căruia la data de 03.08.2024, în PTF Leuşeni, de la cet. Niku Timofei, născut la *****, a fost ridicat permisul de conducere cu numărul ***** eliberat de autoritățile statului Ucraina la data de 03.04.2021 pe numele său, document ce prezenta semne evidente de falsificare /f.d.9/;
- ***Procesul-verbal privind controlul de frontieră din 03.08.2024***, în care a fost consemnat faptul că, la data de 03.08.2024, în intervalul orelor 06:30-06:50, în PTF Leuşeni, la intrare în Republica Moldova, în urma controlului de frontieră efectuat în linia a doua, în privința cet.Niku Timofei, născut la *****, în portmoneul personal a fost depistat permisul de conducere cu numărul ***** eliberat de autoritățile statului Ucraina la data de 03.04.2021 pe numele său, document ce prezenta semne evidente de falsificare /f.d.11/;
- **Răspunsul Serviciului Grăniceresc de Stat al Urcainei cu nr.3941/24 din 24.08.2024,** potrivit căruia s-a constatat că conform registrului unic de evidență a MAI al Ucrainei, permisul de conducere cu numărul *****, a fost eliberat la 03.04.2021 pe numele altei persoane, iar pe numele Niku Timofey, născut la *****, lipsește informația cu privire la eliberarea unui permis de conducere, care prin ordonanța din 18.10.2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă, și anexat la cauza penală /f.d.19/;
- ***Raportul de constatare tehnico-științifică nr.452 din 30.09.2024***, potrivit căruia permisul de conducere al Ucrainei cu numărul *****, eliberat la 03.04.2021 pe numele cet.Niku Timofey, născut la *****, este confecționat din polimer laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare termosublimare – plasa de fond, rubricile, textele din rubrici, fotografia posesorului și numărul de pe revers-ul, și nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al Ucrainei /f.d.22-27/;
- ***Ordonanța din 24 octombrie 2024,*** prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict : permisul de conducere al Ucrainei cu numărul *****, eliberat la 03.04.2021 pe numele cet.Niku Timofey născut *****, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 24.10.2024 /f.d.29/;
- ***Ordonanță din 18 octombrie 2024***, prin care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă : răspunsul nr. 7203 din 24.08.2024 parvenit de la Punctul Comun de Contact Palanca /f.d.31/;
- ***Proces-Verbal de audiere a martorului Gutium Ilie Vitali din 20 noiembrie 2024***, care a declarat că, activează în calitate de ofițer superior al SPF Leuşeni-II a DR Vest a IGPF. La data de 03.08.2024, la orele 06:30, pe sensul de intrare în Republica Moldova a PTF Leuşeni, în urma controlului de frontieră în linia a doua efectuat în privința cet. Niku Timofei, născut la *****, domiciliat în Norvegia, care se deplasa în calitate de pasager a autocarului de pe ruta România - Republica Moldova, în portmoneul personal a acestuia a fost depistat permisul de conducere al Ucrainei cu numărul de ***** eliberat la data de 03.04.2021, pe numele cet.Niku Timofey, născut la *****, document ce prezenta semne evidente de falsificare /f.d.32-25/;

- ***Permisul de conducere cu numărul ***** eliberat de autoritățile statului Ucraina la data de 03.04.2021 pe numele lui Niku Timofey, născut la 29 iulie 1959*** /f.d.50/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală prin prisma art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul **Niku Timofei** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Niku Timofei** a comis infracţiunea prevăzută de art. 42 alin.(2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), ”***Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două și mai multe persoane, în calitate de complice la confecționare și autor la deținere și folosire”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin intenție.

Infracţiunea prevăzută de art.361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanţă juridică. În calitate de obiect material al infracţiunii servesc documentele oficiale, imprimatele, ştampilele sau sigiliile.

Latură obiectivă constă din confecţionarea, deţinerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni, precum şi confecţionarea sau vânzarea imprimantelor, ştampilelor, sigiliilor false.

Prin *documente* se au în vedere actele oficiale care conferă un drept sau eliberează de o obligaţiune nu numai pe deținătorul sau cumpărătorul lor, dar şi pe alte persoane care le obţin. Documentele indicate trebuie să fie originale, nu falsificate.

Sunt considerate documente oficiale actele emise de organele de stat, de organele autoadministrării publice locale, de întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de forma de proprietate, dar recunoscute de stat drept conferitoare de drepturi sau eliberatoare de obligaţiuni. *Documentele oficiale* pot proveni de la persoanele private în cazul în care statul le conferă un statut oficial şi importanţă juridică (de exemplu: actele perfectate de notar). *Documentele oficiale care conferă un drept* sunt şi diplomele de absolvire a instituţiei de învăţământ, legitimaţiile (de participare la acţiunile militare, de pensionar), permisul de conducere, patentele de întreprinzător, licenţele şi alte acte oficiale. *Documente prin care cetăţenii sunt scutiţi de obligaţiuni* sunt certificatele, adeverinţele ce scutesc de plata serviciilor comunale sau de alte plăţi, de exemplu - actul care conferă cetăţeanului dreptul de a călători pe gratis în transportul public etc.

Prin *posesie* în cazul dat se înţelege deţinerea activă a documentelor oficiale false care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni.

Folosirea documentelor falsificate, a ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor desemnează acţiunile de vânzare, dăruire, schimb şi alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis.

Componenţa de infracţiune este formală. Ea se consideră consumată din momentul falsificării sau confecţionării obiectelor indicate în dispoziţia articolului sau din momentul vânzării lor.

Latura subiectivă se realizează prin intenţie directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecţionarea sau falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenţa de infracţiune.

Prin *confecționare,* se înțelege crearea sau denaturarea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare.

Prin *deținerea* se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficile false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, sau a imprimanțelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale

unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Subiect al infracţiunii este unul general - persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, vina inculpatului **Niku Timofei** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ”***Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două și mai multe persoane, în calitate de complice la confecționare și autor la deținere și folosire”.***

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Niku Timofei** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită a fost comisă de către **Niku Timofei** pînă data de 03 august 2024 și a fost încadrată în baza art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), care se pedepsea cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare la 07.09.2024, a fost modificată sancțiunea art. 361 Cod penal, și la moment alin. (2) lit. b) în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), este mai blândă decît cea modificiată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 din Codul penal.

Or, conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În conformitate cu art 80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art. 76 Cod penal – nu s-a stabilit, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța nu a stabilit.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Niku Timofei** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin.(2) Codul penal-pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Niku Timofei** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Niku Timofei** anterior este nejudecat /f.d.45/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Niku Timofei** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin.(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea

infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele *precitate* și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Niku Timofei** poate fi aplicată pedeapsa, **sub formă de amendă.**

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Niku Timofei** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Conform art. 64 alin.(3) din Codul penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 20000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.

Articolul 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), pedepsește fapta cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

La caz, limita minimă se reține, avînd în vedere stipulările art. 64 alin. (3) din Codul penal, conform cărora, limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie **500 unități convenționale** și care nu mai poate fi redusă, iar limita maximă este de **712,5 unități convenționale**, avînd în vedere circumstanțele reținute instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința inculpatului **Niku Timofei** pedeapsă cu amendă în limita medie a sancțiunii articolului în mărime 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În opinia instanței pedeapsa cu amendă stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Mai mult că, acesta și-a exprimat acordul de ai fi stabilită o asemenea pedeapsă.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Niku Timofei** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest sens, instanța remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Cu privire la solicitare procurorului privind aplicarea măsurii de siguranță expulzarea și interzicerea rămînerii pe teritoriul țării în privința lui Niku Timofei în temeiul art. 105 din Codul penal.

Potrivit art. 105 alin.(1) din Codul penal, cetăţenilor străini şi apatrizilor care au fost condamnaţi pentru săvîrşirea unor infracţiuni li se poate interzice rămînerea pe teritoriul ţării.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul **Niku Timofei** a comunicat că are rude înmormîntate în Republica Moldova, are fratele bolnav de cancer, deși locuiește în Norvegia revine acasă în Republica Moldova la sărbătorile pascale, de a îngriji mormintele rudelor răposate și a-și vedea fratele bolnav.

Reieșind din cele menționate *supra*, și circumstanțele reținute de către instanță care indică la personalitatea inculpatului și anume că, anterior nu a fost judecat, a comis o infracțiune mai ppuțin gravă, a recunoscut vina, vîrsta acestuia, comportamentul pînă și după săvîrșirea infracțiunii cît și atitudinea acestuia față de fapta comisă, instanța concluzionează de a nu aplica în privința lui **Niku Timofei** prevederile art. 105 din Codul penal.

În cauza examinată, procurorul solicită expulzarea din Republica Moldova a inculpatului, cetățean străin, deși acesta are rude apropiate pe teritoriul țării și invocă faptul că dorește să păstreze legătura cu familia și să poată vizita mormântul fratelui său, decedat și înmormântat aici cît și a altor rude.

Persoana vizată este creștin ortodox, iar dorința sa de a vizita locul de veci al fratelui și rudelor apropiate reprezintă nu doar o manifestare a atașamentului familial, ci și o expresie concretă a credinței sale religioase.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, protecția oferită de art. 8 din Convenție include respectul pentru viața privată și de familie, dar și pentru legăturile

afective și culturale pe care o persoană le are cu membrii familiei decedați. De asemenea, art. 9 garantează libertatea religioasă, incluzând manifestări precum participarea la ritualuri de înmormântare și vizitarea mormintelor, elemente esențiale pentru credința creștin ortodoxă. Orice restricție impusă acestor drepturi trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie necesară într-o societate democratică, printr-o analiză reală a proporționalității.

În hotărâri precum ***Polat c. Austria***, Curtea a constatat că ingerințele autorităților în ritualurile religioase și în relația cu rudele decedate pot încălca art. 8 și 9 dacă nu sunt justificate printr-un interes public imperios și dacă nu se face un echilibru corect între drepturile individului și interesele statului. De asemenea, în cauze privind refuzul de a permite accesul la trupul sau mormântul unei rude decedate (ex. *Hadri-Vionnet c. Elveția*), Curtea a reținut că statul trebuie să acorde o atenție deosebită nevoilor afective și religioase ale persoanei.

Raportând aceste principii la spața de față, se poate susține că expulzarea inculpatului ar reprezenta o ingerință severă în dreptul său la viață familială și religioasă.

Legătura cu familia rămasă în Republica Moldova, precum și dorința de a vizita mormântul fratelui decedat și rudelor apropiate, constituie manifestări legitime protejate de Convenție, pentru a fi compatibilă cu art. 8 și 9, măsura expulzării ar trebui să urmărească un scop de importanță majoră și să fie proporțională, ceea ce implică analiza unor alternative mai puțin restrictive (de exemplu, limitarea șederii sau impunerea unor obligații de supraveghere), în locul excluderii definitive din țară.

<u>Chestiunea privind măsura preventivă:</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Instanța examinînd cauza penală a constatat că potrivit procesului-verbal din 01 iulie 2025 **Niku Timofei** a fost reținut de facto la data de 01 iulie 2025, ora 09:25 /f.d.81-82/.

Prin ordonanța din 01 iulie 2025, **Niku Timofei** a fost liberat la data de 01 iulie 2025, ora 12:25, din motivul că lipsesc temeiuri de a priva în continuare persoana de libertate /f.d.86-87/.

Ulterior, prin ordonanța din 01 iulie 2025, în privința lui **Niku Timofei** a fost aplicată măsura preventivă – Obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile /f.d.89, 90/.

Prin ordonanța din 03 iulie 2025, a fost revocată mosura preventivă ”Obligarea de a nu părăsi țara”, aplicată la 01.07.2025 în privința lui **Niku Timofei** /f.d.95/.

Drept urmare, prin ordonanța din 03 iulie 2025, în privința lui **Niku Timofei** a fost aplicată măsura procesuală de constrîngere – Obligarea de a se prezenta /f.d.96/, *care se menține pînă la definitivarea sentinței.*

<u>Chestiunea privind cheltuielile judiciare:</u>

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Niku Timofei** a sumei de 1 130,00 (una mie una sută treizeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 452 din 30.09.2024 /f.d.22-27/.

<u>Chestiunea privind corpurile delicte:</u>

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 24 octombrie 2024, f.d.29, a fost recunoscut în calitate de corp delict : *Permisul de conducere cu numărul ***** eliberat de autoritățile statului Ucraina la data de 03.04.2021 pe numele lui Niku Timofey, născut la *****,* care după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-233/2025**.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 8, art. 10, art. 80 [1] Cod penal, art. 364[1], art. 162, art. 227-229, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Niku Timofei** de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), cu aplicarea art. 10 alin. (1) din Codul penal și art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Niku Timofei este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă aplicată în privința lui **Niku Timofei** – Obligarea de a se prezenta /f.d.96/, *se menține pînă la definitivarea sentinței.*

Se încasează de la **Niku Timofei** în contul statului suma de 1 130,00 (una mie una sută treizeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 452 din 30.09.2024

Corpul delict – *Permisul de conducere cu numărul ***** eliberat de autoritățile statului Ucraina la data de 03.04.2021 pe numele lui Niku Timofey, născut la* *****, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-233/2025**.

Sentința cu drept de atac în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: